

The Holy See

AUDIENCJA JUBILEUSZOWA

KATECHEZA OJCA ŚWIĘTEGO LEONA XIV

*Bazylika Świętego Piotra
Sobota, 14 czerwca 2025 r.*

[Multimedia]

W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Pokój z wami!

Drodzy Bracia i Siostry!

Dziś rano zostają wznowione specjalne audiecje jubileuszowe, które papież Franciszek rozpoczął w styczniu, przedstawiając za każdym razem szczególny aspekt teologalnej cnoty nadziei oraz postać duchową, która o niej dała świadectwo. Kontynuujmy więc tę rozpoczęta drogę, jako pielgrzymi nadziei!

Gromadzi nas nadzieja przekazywana przez Apostołów od samego początku. Apostołowie widzieli w Jezusie ziemię łączącą się z niebem: swoimi oczami, uszami i rękoma przyjęli Słowo życia. Jubileusz jest otwartymi drzwiami do tego misterium. Rok Jubileuszowy łączy w sposób bardziej radykalny świat Boży z naszym. Zachęca nas do poważnego potraktowania tego, o co modlimy się każdego dnia: „jako w niebie, tak i na ziemi”. I to jest nasza nadzieja. Oto aspekt, który chcielibyśmy dzisiaj pogłębić: mieć nadzieję to łączyć.

Jeden z wielkich teologów chrześcijańskich, Ireneusz, biskup Lyonu, pomoże nam rozpoznać, jak piękna i istotna jest ta nadzieja. Ireneusz urodził się w Azji Mniejszej i kształcił się pośród tych, którzy bezpośrednio znali Apostołów. Następnie przybył do Europy, do Lyonu, ponieważ tam

powstała już wspólnota chrześcijan pochodzących z jego rodzinnego kraju. Jakże to dobrze, że wspominamy go tutaj, w Rzymie, w Europie! Ewangelia została przyniesiona na ten kontynent z zewnątrz. Także dzisiaj wspólnoty migrantów są obecnością, ożywiającą wiarę w krajach, które ich przyjmują. Ewangelia przybywa z zewnątrz. Ireneusz łączy Wschód z Zachodem. Już to samo jest znakiem nadziei, ponieważ przypomina nam, jak narody nieustannie ubogacają się nawzajem.

Ireneusz ma nam jednak do przekazania jeszcze większy skarb. Nie zniechęciły go podziały doktrynalne, które napotkał w łonie wspólnoty chrześcijańskiej, wewnętrzne konflikty i zewnętrzne prześladowania. Wręcz przeciwnie, w świecie rozbitym na kawałki nauczył się lepiej myśleć, coraz głębiej skupiając swoją uwagę na Jezusie. Stał się piewcą Jego osoby, a nawet Jego ciała, jak mówi Biblia. Uznał bowiem, że w Jezusie to, co zdaje się nam przeciwstawne układa się ponownie w jedność. Jezus nie jest murem, który oddziela, lecz drzwiami, które jednoczą. Trzeba trwać w Nim i odróżniać rzeczywistość od ideologii.

Drodzy bracia i siostry, także dzisiaj idee mogą doprowadzać do szaleństwa, a słowa mogą zabijać. Natomiast ciało jest tym, z czego wszyscy jesteśmy stworzeni; jest tym, co wiąże nas z ziemią i innymi stworzeniami. Ciało Jezusa trzeba przyjmować i kontemplować w każdym bracie i siostrze, w każdym stworzeniu. Wsłuchajmy się w wołanie ciała, usłyszymy, jak cierpienie innych wzywa nas po imieniu. Przykazaniem, które otrzymaliśmy od początku, jest przykazanie wzajemnej miłości. Jest ono zapisane w naszym ciele wcześniej niż w jakimkolwiek prawie.

Ireneusz, nauczyciel jedności, uczy nas abyśmy nie przeciwstawiali, lecz *łączyli*. Mądrość jest nie tam, gdzie się dzieli, lecz tam, gdzie się łączy. Jezus jest życiem wiecznym pośród nas: łączy przeciwieństwa i umożliwia komunie.

Jesteśmy pielgrzymami nadziei, ponieważ wśród ludzi, narodów i stworzeń potrzebny jest ktoś, kto zdecyduje się podążać drogą ku komunii. Inni pójdą za nami. Podobnie jak czynił to Ireneusz w Lyonie, w drugim wieku, tak i w każdym z naszych miast powracajmy, do budowania mostów tam, gdzie dziś stoją mury. Otwierajmy drzwi, łączmy światy, a będzie nadzieja.

Apel

Również w tych dniach napływają wiadomości budzące poważny niepokój. Znacznie pogorszyła się sytuacja w Iranie i Izraelu. W tym w tak delikatnym momencie pragnę raz jeszcze stanowczo zaapelować o odpowiedzialność i rozsądek. Dążenie do budowy świata bezpieczniejszego, wolnego od zagrożenia nuklearnego, należy realizować poprzez pełne szacunku spotkania i szczerzy dialog, aby budować trwały pokój oparty na sprawiedliwości, braterstwie i dobru wspólnym. Nikt nie powinien nigdy zagrażać istnieniu drugiego. Obowiązkiem wszystkich krajów jest wspieranie sprawy pokoju, poprzez podejmowanie działań na rzecz pojednania i sprzyjanie

rozwiązaniom gwarantującym wszystkim bezpieczeństwo i godność.

Pozdrowienie

Saluto cordialmente tutti i polacchi. L'Anno Santo è tempo di riconciliazione. Sant'Ireneo di Lione, riprendendo l'insegnamento degli Apostoli, mostra che la vera unità è possibile solo in Cristo, che ha riconciliato il cielo con la terra. Questo sia per voi un segno di speranza. Cercate in Gesù la forza per costruire l'unità – nelle vostre famiglie, vostra patria e nel mondo. Benedico tutti voi.

Pozdrawiam serdecznie wszystkich Polaków. Rok Święty to czas pojednania. Św. Ireneusz z Lyonu, nawiązując do nauki Apostołów, ukazuje, że prawdziwa jedność możliwa jest tylko w Chrystusie, który pojednał niebo z ziemią. Niech to będzie dla was znakiem nadziei. Szukajcie w Jezusie mocy do budowania jedności – w waszych rodzinach, ojczyźnie i w świecie. Błogosławie wam wszystkim.

Streszczenie katechezy Ojca Świętego

Dziś skupiliśmy się na nauczaniu św. Ireneusza z Lyonu, który pokazuje, że mieć nadzieję to łączyć. Żył w II wieku i uczył się od tych, którzy znali Apostołów. W coraz bardziej rozbitym świecie nauczył się patrzeć głębiej, skupiając uwagę na Jezusie. Apostołowie widzieli, że w Jezusie ziemia łączy się z niebem – przyjmowali Słowo życia oczami, uszami i rękoma. Jubileusz to otwarte drzwi do tego misterium – łączy świat Boży z naszym i zachęca, by poważnie traktować słowa codziennej modlitwy: „jako w niebie, tak i na ziemi”. To właśnie jest nadzieja, którą ukazuje Ireneusz: uznał, że w Jezusie to, co pozornie sprzeczne, staje się jednością. Dlatego trzeba trwać w Jezusie i odróżniać rzeczywistość od ideologii.
